

laen med Hensyn til Kjøbslab og Land er den samme, som var fastsat i den tidligere gjældende Arvighsattelov; men med Hensyn til Kjøbenhavn har man gjort en Forandring, og denne gaaer i modsat Retning af, hvad der er fremkommet ved alle de Forsøg og alle de Udtalelser, som, siden Loven af 19de Februar 1861 blev indført, ere fremkomne fra dem, som have befattet sig med denne Sag. Alle Udtalelser ere nemlig gaaede i den Retning, at det var for tidligt at lade en Indtægt af 1200 Rd. svare Skat af det fulde Beløb. Da der for nogle Aar siden blev forelagt Folkethinget Udkast til en Revision af den kjøbenhavnske Indkomsskattelov, blev der fra Magistraten sendt Borgerrepræsentationen en Skrivelse, og i denne udtaler Magistraten sig saaledes om dette Punkt: „For Kjøbenhavns Vedkommende gaaer det ikke an at ansætte nogen Indtægt under 400 Rd. til Skat; der vilde ikke derved indkomme noget saadant Beløb, der stod i et passende Forhold til de bethdelige Udgifter, der vilde være forbundne med dets Opkrævning, og til de mange Ulemper, der igrønt vilde være en Følge deraf. Det er derimod et andet Spørgsmaal, om Scalaen i det Hele er passende, om den ikke stiger for stærkt, navnlig i Begyndelsen, og om den ikke burde forstærkes noget længere end til 1200 Rd., og om den derefter vedblivende skal være proportional og ikke, naar Indtægten har naaet en vis Størrelse, kan gaae over til at blive progressiv.“ Magistraten udtalte sig imidlertid for, dengang at blive ved det Bestaaende og ikke at indføre nogen Forandring paa Grund af, at Loven havde været saa kort Tid i Virksomhed, saaledes at man endnu ikke havde vundet nogen fast Erfaring; men man seer dog af denne Skrivelse, at Magistraten var tilbøielig til at antage, at Scalaen stiger meget for stærkt, og at det vilde være hensigtsmæssigt at lade den, naar Indtægten havde naaet et vist Beløb, være ikke proportional, men progressiv, forholdsvis stigende. Det er denne Opgave, det ærede Medlem for Randers' Amts 1ste Valgkreds (Jacob Jensen) har forsøgt at løse. Jeg tør ikke sige, at hans Forslag er absolut rigtigt i det enkelte, men det er et Forsøg, som gaaer i den rigtige Retning, hvorpaa vi efter min Mening

absolut maae ind, naar vi ville komme til det Resultat, at Staten skal staae i et nogenlunde passende Forhold til Statteevnen. Jeg vil derfor tillade mig at stemme for hans Forslag, haabend paa, at det imellem 2den og 3die Behandling maa lykkes at faae de mulige Mangler, som vistnok findes deri, saaledes rettede, at det kan blive et brugbart Forslag. Hvad det ærede Udvalg har anført derimod, nemlig de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at gjenneføre det, kan jeg ikke tillægge nogen Betydning. Naar vi først ere paa det Rene med, at vi alene ved en saadan Ordning af Sagen ville komme til et retfærdigt Resultat, maae vi ikke lade os affrække af de Vanskeligheder, der vilde være forbundne med at komme til dette retfærdige Resultat.

**Udler:** Jeg skal først tillade mig at udtale et Par Ord om de første og mindre bethdelige Forslag, der ere under Behandling. Det kunde maaskee synes, at jeg overhovedet ikke behøvede at tage Ordet i denne Sag, da jeg hører til den compacte Majoritet, paa hvis Vegne den ærede Ordfører har talt, og jeg er naturligtviis overbevist om, at han vil imødegaae, hvad der er udtalt imod Fleertallets Forslag; men jeg føler mig saa solibarist med det Forslag, der er fremkommet, der er saa Meget, som jeg gjerne tør sige, at det har glædet mig, at det ærede Udvalg hurtigt er gaaet ind paa efter mit Forslag, at jeg anseer det for min Pligt ogsaa at forsvare det og navnlig at imødegaae det ærede Medlem her foran (Jensger) i Anledning af det, som jeg tør kalde det, for en stor Deel vildebende Foredrag, som han idag meget imod Sædvane har holdt. Med Hensyn til, hvad den ærede sidste Taler yttrede, kan jeg ikke nægte, at jeg hører til dem, der netop med Hensyn til den kjøbenhavnske Indkomsskat dele den Anstuelse, han fremsørte, at det var for tidligt at fordrø fuld Skat af 1200 Rd., og det kunde derfor synes at være en Modsigelse, at jeg i denne Lov har sluttet mig til et Endringsforslag, der ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende fordrer fuld Skat paa et tidligere Stadium end Lovudkastet, som det er kommet til os; men jeg har ligeoverfor de Dverveelser, der have fundet Sted